תקנות שירותי תיירות (מורי דרך)(הוראת שעה), התשפ"א–2020

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 3(1) ו-3(5) לחוק שירותי תיירות, התשל"ו-1976[1] (להלן – החוק), באישור שר האוצר לפי סעיף 39ב לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985[2], ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, אני מתקינה תקנות אלה:

הגדרות

1. בתקנות אלה –

"הממונה" – כהגדרתו בתקנות שירותי תיירות (מורי דרך);

"רישיון מורה דרך" – רישיון כהגדרתו בתקנות שירותי תיירות (מורי דרך);

"תקנות שירותי תיירות (מורי דרך)" – תקנות שירותי תיירות (מורי דרך), התשכ"ז-1967[3].

הוראת שעה – תוקף רישיונות

2. (א) על אף האמור בתקנות 10, 12 ו-14 לתקנות שירותי תיירות (מורי דרך), רישיון מורה דרך אשר תקופת תוקפו מסתיימת בתקופה שמיום פרסומן של תקנות אלה עד יום ט"ז בטבת התשפ"א (31 בדצמבר 2020), יחודש לתקופה נוספת שתסתיים ביום כ"ז בטבת התשפ"ב (31 בדצמבר 2021) (להלן – תקופת החידוש), ויראו אותו, לכל דבר ועניין, כאילו עמד בתוקף גם בתקופת החידוש, אלא אם כן לפני תום תקופת החידוש הותלה, בוטל, חדל להתקיים תנאי לקבלת הרישיון ובשל כך פקע תוקפו, או שהממונה סירב לחדשו.

(ב) על אף האמור בתקנה 12 לתקנות שירותי תיירות (מורי דרך), בעל רישיון מורה דרך שרישיונו חודש לפי תקנת משנה (א), אינו חייב בתשלום אגרה בעד חידוש רישיון כאמור.

(ג) בעל רישיון מורה דרך אשר עד יום ט"ז בטבת התשפ"א (31 בדצמבר 2020) היה חייב להשתתף בקורסים להשתלמות כאמור בתקנה 14 לתקנות שירותי תיירות (מורי דרך), יקיים את חובת ההשתתפות בהם בתקופת החידוש.

(ד) בעד הארכת רישיון לתקופה שמיום כ"ח בטבת התשפ"ב (1 בינואר 2022) עד יום ז' בטבת התשפ"ג (31 בדצמבר 2022), ישלם בעל רישיון מורה דרך שרישיונו חודש לפי תקנת משנה (א) את מחצית האגרה לפי תקנה 12 לתקנות שירותי תיירות (מורי דרך).

כ"ב בטבת התשפ"א (22 בדצמבר 2020)
(חמ 325 – 3- ת2)

אורית פרקש הכהן
שרת התיירות

---

[1] ס"ח התשל"ו, עמ' 228.
[2] ס"ח התשמ"ה, עמ' 60; התשנ"א, עמ' 130.
[3] ק"ת התשכ"ז, עמ' 1156; התשע"ז, עמ' 340.